


KON. MIL. ACADEMIE
BIBLIOTHEEK
Kasteelplein 10
BREDA

MID - TIJDSCHRIFT

KONINKLIJKE MILITAIRE ACADEMIE	
	21458
BIBLIOTHEEK	



MID-TIJDSCRIFT

uitgave Sectie G2-HKGS

januari 1963

2e jaargang: nummer 1

Redactie: Luitenant-Kolonel E.Th. Poppe
 Luitenant-Kolonel J.H. Gimbel
 Luitenant-Kolonel J.B. Lagaune
 Majoor H.P. Blonk

Adres: SCHOOL MILITAIRE INLICHTINGENDIENST
 Oranje Nassaukazerne
 Harderwijk
 telefoon: 03410-2441

INHOUD

	Blz.
1. Politieke ontwikkeling	3
2. De S2 en het weer	6
3. S2 werkzaamheden anno 1963	10
4. Een Sovjet batterij artillerie, deel uitmakend van een voorhoede . .	13
5. Modernisering van de Inlichtingendienst	15
6. Capabilities contra intention	17
7. De nieuwe topografische kaart 1 : 50.000 van Duitsland, serienummer M 745	20
8. De S2-sectie in het gemechaniseerd- en het tankbataljon	26
9. De radar in de Amerikaanse bataljons	26
10. Zwakke punten bij de Sovjet-Strijdkrachten	27
11. Publikaties van belang voor de S2	28
12. Een oplossing van de oefening "SCHWALM"	29
13. Uit buitenlandse tijdschriften	32

POLITIEKE ONTWIKKELING

De eerste tekenen van een naderende politieke storm schenen zich bij het vallen van de bladeren te richten op Berlijn. Van Sovjet zijde werd bij voortduring en met steeds meer nadruk verklaard, dat een oplossing van het Duitse vraagstuk en de kwestie Berlijn dringend, onvermijdelijk en in de nabije toekomst noodzakelijk was. Deze oplossing lag besloten in een aanvaarden van de Russische ideeën over een vredesverdrag, waarbij behalve een erkenning van het bestaan van twee Duitslanden door het stichten van een "vrije stad" West-Berlijn ter ontbinding van de huidige "Navo-basis" de wezenlijk bestaande toestand kon worden gelegaliseerd.

Khrushchov had reeds aangekondigd, dat de onderhandelingen over het Duitse vraagstuk na de Amerikaanse verkiezingen konden worden hervat. Hoewel de aard van deze verkiezingen van geen enkele invloed waren of zouden zijn op het buitenlandse beleid van de V.S., kon uit deze Russische verklaring worden afgeleid dat de Sovjets tegen medio november inderdaad een stap in de Duitse kwestie dachten te nemen. Bovendien werd van Russische zijde gesuggered, dat het niet onmogelijk zou zijn dat Khrushchov het slot van de Algemene Vergadering van de V.N. zou bijwonen.

De climax van de herfststorm ontladde zich echter elders.

Toen de Amerikaanse regering de zekerheid had verkregen, dat de sterk toegenomen Russische militaire vervoeren naar Cuba zich niet beperkten tot een zuiver defensief karakter, maar gericht waren op de snelle opbouw van een militaire bedreiging van de Zuidflank van de Verenigde Staten met zowel raketten als bommenwerpers voorzien van nucleaire vervoerscapaciteit, werd Cuba door een soort "blokkade" geïsoleerd.

De ultimatief gestelde Amerikaanse eisen met het risico van een grootscheepse Amerikaanse invasie in Cuba dwongen de Sovjets tot een snelle beslissing. Een militaire actie op Cuba kon door Rusland alleen door het ontketenen van een totale oorlog - mede op grond van de moeilijke verbindingen - worden gesteund. Het toegeven van Khrushchov toonde aan, dat op dat ogenblik een nucleaire oorlog voor de Sovjet-Unie niet aanvaardbaar was, en dat een zekere capitulatie voor de Amerikaanse eisen tot terughalen van de "offensieve wapens" de enige weg voor het behoud van deze communistische voorpost op het Westelijk halfrond was.

Een mogelijke opzet van deze communistische onderneming om Cuba om te vormen tot een agressieve basis kan wijzen op een poging om hetzij een verstoring van de nucleaire machtsverhoudingen te verkrijgen, hetzij door middel van militaire dreiging zowel aan de Zuidgrens van de V.S. als rond Berlijn een crisis te veroorzaken, teneinde concessies op het Duitse front of elders te bedingen. In het licht van de laatste veronderstelling paste een spectaculair "vrede-reddend" optreden van Khrushchov voor het forum van de V.N. met daarbij impliciet de mogelijkheid voor een op zeer korte termijn georganiseerd topgesprek met de president van de V.S.

Het Amerikaanse optreden in de Cuba-crisis en de Sovjet reactie daarop doen enkele misrekeningen in de beoordeling van de toestand aan Sovjet zijde vermoeden. Immers trad duidelijk aan het licht dat en de V.S. en alle Navo-landen, alsmede de Latijns-Amerikaanse landen in de O.A.S. zich volkomen eensgezind toonden. De bereidheid om voor vitale belangen zonnodig een nucleaire oorlog te riskeren was onmiskenbaar. Niet de weg van vaak eindeloos en vruchteloos onderhandelen, zoals bij de bekende "sondages" tussen de V.S. en S.U. over het Duitse vraagstuk, noch op niets uitlopende vergaderingen in de Veiligheidsraad werden door het Westen gekozen, maar voor het eerst sedert lange tijd dwong een Westelijk daadwerkelijk optreden de Sovjet-Unie in het defensief.

Bovendien heeft de Russische retirade niet nagelaten een negatieve invloed uit te oefenen op de waardering van vele jonge landen, welke door de gebeurtenissen rond Cuba in hun vertrouwen op een eventuele onvoorwaardelijke steun van de Sovjets aan de jonge landen, welke immers steeds zo gul wordt aangeboden, werden teleurgesteld.

De korte bezoeken, welke kort na de climax in de Cuba-crisis door de leiders van de Satelliet-landen aan Moskou werden gebracht, wijzen op een herwaardering van de politieke constellatie in de Oost-Westverhoudingen. Hoewel op het ogenblik de nadruk weer meer op het thema van de "vreedzame coëxistentie" wordt gelegd, waarbij o.m. wordt betoogd dat moeilijkheden door onderhandelingen moeten worden opgelost, is er geen enkele aanwijzing van ook maar een spoor van oprechtheid in het streven naar een vreedzaam samenleven. Men kan een veranderde tactiek in de benadering van de Oost-West problemen verwachten, maar het uiteindelijke, communistische doel op basis van de ideologie blijft onveranderd gericht op een wereldbeheersing.

In het Midden Oosten werd met steun van Nasser (Egypte) in Yemen een revolutionair, republikeins bewind gesticht, dat slechts een deel van het land onder directe controle heeft. Tengevolge van de weersomstandigheden (koude, sneeuw en regens) in dit bergachtige gebied en van de militaire mogelijkheden van beide, elkaar bestrijdende partijen is thans een zekere immobiliteit in de toestand ingetreden. Hiervan wordt door de Sovjets gebruik gemaakt om het republikeins bewind met technische en economische hulp aan zich te binden.

De vlotte erkenning van het republikeinse bewind door de V.S. kan mogelijk zijn ingegeven met de bedoeling tegen de Sovjet-invloed de nodige maatregelen te kunnen nemen.

Het zal nog maanden duren, alvorens kan worden vastgesteld of de Imam van Yemen in staat zal zijn om zijn gezag met behulp van de trouwgebleven bergstammen te herstellen.

Niettemin vormt de ontwikkeling in Yemen een gevaar voor de stabiliteit van de resterende Arabische monarchieën, t.w. Saoedi Arabië, dat nog vóór de drempel van democratisering staat, en Jordanië. In samenhang met de krachtige radiopropaganda vanuit Egypte en de door Nasser uitgesproken gedachten van een "socialisering" van de Arabische wereld, is het te verwachten dat van deze zijde niets zal worden nagelaten om ook met geïnfiltreerde subversieve elementen deze monarchieën te ondermijnen en ten val te brengen.

De wijze, waarop de Secretaris-Generaal van de V.N., Oe Thant, met steun van de V.S. en sympathie van de Afro-Aziatische landen de éénwording van de Kongo tracht te bewerkstelligen, vormt een gevaarlijk precedent ten aanzien van zowel de idee van zelfbeschikking van jonge volkeren (die hier immers los van demografische toestanden in een willekeurig grenspatroom moeten worden geperst), als voor de juridische aanvaardbaarheid van V.N.-acties.

Indien de Katangese regering, welke slechts een federatieve samenhang en geen eenheidsstaat wenst, overgaat tot een soort guerilla en een politiek van verschroeiende aarde, dan zal behalve een kostbare bezettingsmacht ook het beoogde doel, nl. het verkrijgen van inkomsten voor de centrale Kongolese regering uit het Katangese productie-apparaat, een mislukking van de V.N.-politiek kunnen opleveren. Insteede van het door de Sovjets geïntroduceerde begrip "neo-kolonialisme", dat op het ogenblik onder Tsjombe zou worden bedreven, kan men eerder zeggen, dat de V.N.-politiek tot een dergelijk verschijnsel zou kunnen leiden, waarbij het enige, werkende productie-apparaat in Katanga de schade, welke de centrale Kongolese regering lijdt tengevolge van de practisch volkomen verwaarlozing van de vroegere bronnen van inkomsten door gebrek aan zowel centraal gezag als leidinggevende figuren en geschoold personeel, moet dekken.

Wanneer een oplossing van het Katangese vraagstuk niet op een reële basis wordt geschoeid, zal de latente chaos in de Kongo mogelijk de moeilijkheden nog verder vergroten ten voordele van de door de Sovjets en Communistisch China gesteunde stromingen.

Het Chinese offensief tegen India leidde door beter gebruik van de elementen manoeuvre en vuur tot een snelle opmars. Bovendien bleek hierbij, dat de Indiase inlichtingendienst volkomen had gefaald, terwijl zowel uitrusting als tactiek bij het Indiase leger ver achter stonden bij die van de Chinese communisten.

Hoewel op het eerste gezicht het stoppen van de voorwaartse beweging en het eenzijdig aankondigen van een wapenstilstand vreemd aandoen, moet deze actie meer gezien worden als een duidelijke wenk voor Nehru om af te zien van zijn "extreme" eisen en onderhandelingen te aanvaarden op de Chinese voorwaarden. Dit houdt in dat van Chinese zijde het grootse gebaar van de ontruiming van het Noordoostelijk gebied een zekere bereidheid waarborgt in dit gebied aan de Indiase eisen tegemoet te willen komen, maar in het reeds jaren bezette Ladakh onder geen voorwaarde dat gebied te zullen prijsgeven, waarin de door hen aangelegde, strategisch uiterst belangrijke wegen liggen.

Deze Chinese bereidwilligheid om grenskwestie door onderhandelingen te willen oplossen, werd door Peking ten overvloede nog gedemonstreerd door binnen kort tijdsbestek met andere buurlanden, als Buiten-Mongolië, Nepal en Pakistan overeenstemming te bereiken.

Een oplossing van het grensgeschil is voorlopig zeker niet te verwachten, omdat India met steun van het Westen zijn defensievermogen hoopt op te voeren en niet van plan is zonder meer van de omstreden gebieden afstand te doen.

De vele aanwijzingen, dat de sympathie van Indonesië voor de opstandelingen in Broenei zich niet slechts tot woorden beperkt, doen het vermoeden toeneemen, dat het voormalige Nederlands-Nieuw-Guinea niet Soekarno's laatste territoriale aspiratie was.

Een aansluiting van Noord-Borneo bij Indonesië zou naast economische voordelen tevens de plannen voor de Maleise Federatie doorkruisen. Een andere mogelijkheid in de nabije toekomst voor de afbouw van de Indonesische "revolutie" zou zich kunnen openbaren in een actie tegen Portugees Timor.

Bij de internationale vraagstukken Ontwapening en Stopzetting van Kernproeven is een mogelijke voortgaan nog steeds niet aanwijsbaar. Het grote struikelblok blijft de fel contrasterende opvatting over het vraagstuk van controle op te nemen maatregelen en overeenkomsten. Iedere reële toenadering in dit vraagstuk stuit à priori af op de onwil van de Sovjets om waarnemers achter het IJzeren Gordijn toe te laten. Voor het Westen is deze controle echter van vitaal belang, omdat de Sovjet oprechtheid bij het aangaan van afspraken, welke van importantie zijn voor het vraagstuk van de machtsverhoudingen, bij herhaling bleek volkomen te ontbreken.

4 jan 1963

DE S2 EN HET WEER

door 1e Luitenant S.D. der Art E.H.T. ten Berge

Behoeftte en noodzaak

Het Vs 2-1390 (Leidraad Stafdienst) behandelt onder meer de taakomschrijving van de Sectie G2. In dit punt wordt ook de taak van de G2 met betrekking tot het weer aangegeven:

- a. het verzamelen van gegevens betreffende het weer door middel van:
 - (1) onderzoek van handboeken over vijandelijke meteorologische studies,
 - (2) aanvraag van weersverwachtingen.
- b. het registreren, evalueren en interpreteren van de weergegevens teneinde:

de invloed van het weer (klimaat) te bepalen op de vijandelijke mogelijkheden, op de wijze van uitvoering van de opdracht, alsmede op het gebruik van abc-wapens.

In de bijlagen 1 en 2 van dat Vs worden vervolgens een model en een voorbeeld gegeven van een tactische weer- en terreinstudie.

Het Vs 30-5 (gevechtinlichtingen) stelt als hoofddoel van de gevechtinlichtingendienst het tot een minimum reduceren van alle onzekerheden betreffende vijand, terrein en weer. In dit voorschrift worden regelmatig de factoren terrein en weer besproken - zelfs wordt daaraan een afzonderlijk hoofdstuk gewijd - zodat de conclusie gewettigd is dat het voor een commandant van groot belang is te kunnen beschikken over goede inlichtingen daaromtrent. De geschiedenis biedt ons trouwens in dat opzicht het grootste houvast; het weer of klimaat heeft van de aanvang af invloed gehad op het verloop van veldslagen en operaties, alle geschiedkundige verslagen, handboeken en studies van krijgsv verrichtingen wijden aandacht aan de weerstoestand vóór en tijdens de operatie. Dat deze invloed dikwijls bepalend is geweest voor de uitslag van een gewapend treffen is met vele voorbeelden te staven.

In dit verband moet het doel, waarop de inspanningen gericht moeten worden, dan ook zijn, het huidige materieel alsmede de ontwikkeling en het verloop van het gevecht minder kwetsbaar te maken voor atmosferische invloeden. Echter, door het gebruik van technisch verfijnder en hoogwaardiger materieel en de omstandigheid dat het gevecht in het algemeen beweeglijker zal moeten worden gevoerd dan tot dusver, wordt de situatie ten aanzien van de factor "weer" ongunstig beïnvloed. De weersomstandigheden zijn dan ook voor een commandant van steeds groter belang bij het maken van zijn plannen, voor de betrouwbaarheid van zijn wapens, voor de effectiviteit van zijn inlichtingen- en logistieke inspanningen, zowel als voor de veiligheid, de gevechtvaardigheid en het moreel van zijn troepen.

Meteo van de KLu

Het Vs 30-5 geeft eveneens aan hoe de inlichtingensectie aan de behoefte aan weergegevens kan voldoen: "De belangrijkste bron vormen de door de luchtmacht periodiek opgestelde weersverwachtingen", terwijl als bronnen voor aanvullende gegevens genoemd worden: het Tactical Operation Centre, rapporten van lagere eenheden, klimaatstudies, e.a. Zonder nu echter iets af te willen doen aan de bekwaamheid op eigen terrein of de goede wil van de luchtmachtmeteoroloog, kan toch wel gesteld worden - en dat is bij oefeningen dan ook veelvuldig gebleken - dat het voor de S2 niet mogelijk is op deze wijze de vraag van de commandant naar weergegevens bevredigend te beantwoorden.

De oorzaken hiervan zijn vele:

- moeilijke (geen voorbereide) verbindingen, zodat de verwachtingen eerst kort vóór of zelfs na het einde van de verwachtingsperiode ontvangen worden;
- de luchtmacht-meteoroloog spreekt een geheel andere taal en is in andere weers-elementen geïnteresseerd;
- direct en persoonlijk contact is niet mogelijk, zodat een plotselinge vraag naar gegevens onbeantwoord moet blijven;
- de verwachtingen hebben betrekking op een groot gebied en kunnen derhalve niet tot in details worden opgesteld, ook al door onbekendheid met de er aan te stellen eisen en met het terrein.

Meteo in de KL

Teneinde nu aan een groot deel van de bezwaren tegemoet te komen en te kunnen beschikken over een mogelijkheid sneller de juiste inlichtingen te verkrijgen, is sinds enige tijd - voorlopig alleen nog bij de staf van het Legerkorps en van de Nederlandse Territoriale Bevelhebber - een bureau Meteo toegevoegd aan de Sectie G2. Gezien de geheel verschillende wijze van optreden van de beide staven en de daardoor verschillende mogelijkheden en beperkingen, is ook de opzet en werkwijze van beide meteo-bureaux afwijkend.

Taak en organisatie van bureau Meteo van het Legerkorps

De - voorlopige - taak is vastgelegd in de Vaste Order 1 Lk, Hoofdstuk 2, Onderwerp 2/4, en komt in het kort neer op:

- adviseren van Commandant en staf omtrent alle aspecten van het weer met betrekking tot huidige en toekomstige operatiën;
- uitgeven van weersverwachtingen, e.d. aan de staf en onderhebbende eenheden;
- continu beschikbaar hebben van zoveel mogelijk gegevens over heersende en te verwachten weerstoestanden.

Voor het uitvoeren van deze taak is in de organisatie voorzien in drie dienstploegen, waarvan 1 paraat, elk bestaande uit:

- 1 Officier-meteoroloog
- 2 Sergeanten-weerwaarnemers/assistenten
- 1 Soldaat-chauffeur/schrijver.

De voornaamste uitrusting zal bestaan uit twee radio-telexontvangers geïnstalleerd op een vrachtauto 3-ton met gesloten opbouw, een commandopost-tent met toebehoren en accessoires voor werkruimte, enige instrumenten voor het doen van waarnemingen, alsmede de benodigde vervoerscapaciteit.

Via de telexontvangers - welke worden afgestemd op de frequenties van tevoren geselecteerde meteobroadcast-stations - worden de weerrapporten ontvangen van een groot aantal weerstations in het gebied dat voor de meteoroloog van belang is bij het maken van zijn verwachtingen. De organisatie van de werkzaamheden van de waarnemingsstations, het vaststellen van de ter bekorting te bezigen cijfercode, de programmering van de uitwisseling van waarnemingsrapporten, alsmede het bepalen van de benodigde lijn-, radio- en beeldtelexverbindingen is internationaal en wordt - althans in vredestijd - gesuperviseerd door de World Meteorological Organization (WMO), evenals b.v. de Wereldvoedselorganisatie een onderdeel van de Verenigde Naties. Hierbij zijn derhalve ook de landen van het Sovjetblok aangesloten. Voor oorlogsomstandigheden is in NATO-verband een dergelijke organisatie voorbereid.

Bronnen

Door weerstations worden, zoveel mogelijk per uur, waarnemingen verricht over de weerstoestand aan de grond (zgn. synoptische waarneming). Dit

betreft wind, bewolking, luchtdruk, temperatuur, vochtigheid, heersend weer, en andere aanvullende gegevens. Op bepaalde tijden worden klimatologische gegevens, zoals max.- en min. temperatuur, temperatuur aan de grond, hoeveelheid neerslag, duur zonneschijn, bodemgesteldheid c.q. begaanbaarheid terrein, e.d. geregistreerd. Een aantal van de stations heeft tevens tot taak elke zes uur zgn. aerologische waarnemingen te doen, d.w.z. omtrent de opbouw van de bovenlucht qua temperatuur, vochtigheid en hoogte/druk, alsmede windrichting en -snelheid in de hogere luchtlagen. Hiertoe worden radiosondes aan ballonnen opgelaten, op dezelfde wijze als door de artillerie-meteoploegen wordt gedaan bij het maken van de ballistische meteorberichten.

Aangezien niet wordt verwacht dat de weerstations, welke in de gevechtszone zijn gelegen en waarvan de weergegevens voor de meteoroloog in feite de belangrijkste zijn, hun werkzaamheden normaal zullen voortzetten, zullen voor het doen van deze onontbeerlijke waarnemingen de artillerie-meteoploegen en personeel op de strips van de lichte vliegtuigen worden ingeschakeld, terwijl daarnaast veelvuldig visuele weerrapporten van de lagere eenheden zullen worden gevraagd.

Alleen voor het geografisch kleine gebied van Nederland worden door 25 à 30 weerstations per uur waarnemingen verricht; een deel van deze stations is continu in bedrijf. Aerologische waarnemingen worden doorgaans alleen door het KNMI zelf gedaan, hoewel een aantal andere stations eveneens over de nodige faciliteiten beschikt.

Interne werkwijze

De per telex ontvangen weerrapporten worden door de assistenten geplot in de weerkaarten, waarop de posities van de weerstations met een nummer zijn aangegeven. Zo ook worden de gegevens over de bovenlucht in hoogtestromingskaarten geplot en op hoogte/druk-diagrammen grafisch uitgezet. De meteoroloog gaat vervolgens aan de hand van het heersende stromingsbeeld en van weerkaarten van de afgelopen periode de weeranalyse maken en op grond van theoretische beschouwing en zijn praktische ervaring de weersverwachting opstellen voor de komende periode en het betrokken gebied.

De soorten weersverwachtingen die door het bureau Meteo voorshands zullen worden opgesteld en verspreid, zijn - afhankelijk van hun doel - :

- een uitgebreid weeroverzicht en een zo gedetailleerd mogelijke verwachting op zo lang mogelijke termijn ten behoeve van de Commandant en de staf;
- een verwachting ten behoeve van de eenheden onder rechtstreeks bevel, geldig voor tenminste 12 uren, vermeldende alleen de algemeen van belang zijnde weerelementen;
- een verwachting ten behoeve van de lichte vliegtuigen, voor kortere perioden, met speciaal voor de squadrons van belang zijnde gegevens;
- een verwachting van de wind in de bovenlucht ten behoeve van de ABC-bescherming, geldig voor 6 uren.

Voorts worden gegevens verstrekt over tijden van zon en maan, waterstanden, bodemgesteldheid, condities voor het gebruik van rook en B- en C-strijdmiddelen, alsmede waarschuwingen voor speciale weersverschijnselen zoals dichte mist, harde wind, gladde wegen, onweer, enz.

Voor verwachtingen op langere termijn zal in het algemeen volstaan moeten worden met het verstrekken van klimaatgegevens, aangezien de techniek voor het maken van dergelijke verwachtingen nog onvoldoende is ontwikkeld en de resultaten ervan nog onbevredigend zijn, terwijl op het niveau van het Legerkorps waarschijnlijk over te weinig gegevens kan worden beschikt om verantwoorde termijnverwachtingen op te maken.

De LSO-meteo van de NTB

De gang van zaken in de Territoriale Sector is geheel verschillend. Hier wordt namelijk gebruik gemaakt van de faciliteiten van de Luchtmacht en wel zodanig dat bij een centrale meteo-instantie van de KLu een Landmacht-meteoroloog als liaison-officier voor de NTB is ingedeeld, die ten behoeve van de territoriale eenheden de verwachtingen, enz. opstelt met gebruikmaking van door de luchtmacht verstrekte weerkaarten en andere gegevens.

De S2 en het weer

De inlichtingen-officier op elk niveau is verantwoordelijk voor de interpretatie van de verstrekte verwachtingen voor zijn eigen eenheid en zal deze dienen te gebruiken bij de advisering van de Commandant en de staf en ter voorlichting van de troep; ter eventuele waarschuwing van belanghebbenden in eigen en lagere eenheden; voor het bestuderen van consequenties van de weerstoestand op het verkrijgen van inlichtingen en van b.v. luchtsteun. Hij heeft tevens tot taak om voor bijzondere doeleinden de benodigde gegevens over het weer aan te vragen bij het bureau Meteo.

Met bovenstaande uiteenzetting is getracht de aandacht van de inlichtingen-officieren te vestigen op de mogelijkheid tot het verkrijgen van deze belangrijke gegevens.

In een volgend artikel zal worden nagegaan welke weersinvloeden van specifiek belang zijn voor de verschillende onderdelen van een leger te veld. Het programma van de werkzaamheden van het bureau Meteo van het Legerkorps is opgesteld op basis van de verwachte behoefte aan weer- en klimaatgegevens bij de staven en eenheden van het Legerkorps. Teneinde de effectiviteit van deze werkzaamheden te verhogen dient bekend te zijn over welke gegevens de inlichtingenofficieren van de diverse onderdelen dienen te beschikken, zodat aan de verschillende behoeften in de uit te geven verwachtingen kan worden voldaan en zo mogelijk t.z.t. in een standaardmodel worden verwerkt.

S2 - WERKZAAMHEDEN ANNO 1963

door Kapitein P.E. Mourik

Het werk van een S2 in het gevecht is duidelijk omschreven. Zijn "vredes-taak" echter is nergens scherp omljnd. Hoewel ik mij bewust ben dat bijgaand overzicht niet volledig kan zijn en de logische volgorde misschien te wensen overlaat, moge het toch een richtlijn zijn voor de moderne en vooral Parate S2. Het zal daarbij opvallen hoe groot de ABC-neventaak op bataljonsniveau is geworden, al is daartoe een Sergeant-ABC-Hoofdtaak aan de Sectie toegevoegd.

Tenslotte heb ik met opzet niet willen aangeven welke werkzaamheden speciaal door de Sergeant-Majoor toegevoegd moeten worden uitgevoerd. Dit zal immer een kwestie van teamwork moeten blijven. Een feit is dat geen van beiden tijd zal hebben voor "bijkomstige opdrachten", willen zij onderstaande punten "naar eer en geweten" tot een goed einde brengen; redenen waarom ook de Sergeant-inlichtingen van harte welkom zal zijn.

1. Inlichtingen-Lessen (IAMV)

Zie "opleiding Parate Divisiën". Cyclus van 4 maanden. Lesrooster bijhouden.

2. I.A.M.V.-test

Tweemaal per jaar (zie testvragen).

3. Bats-inlichtingendag

Eenmaal per jaar (zie vorige programma).

4. Opleiding Verk Groep

Zie blz., map opleidingen. Lesrooster bijhouden.

5. Oorlogsvoorbereiding

- a. Mobsetkaarten bijhouden.
- b. Idem CPX-set.
- c. TWTS, luchtfoto's enz., van oorlogsgebied bijhouden.
- d. Idem alarm en operatiebevelen (Kluis).
- e. Kernvragen van de Brig uitwerken.

6. Gesignaleerde militairen

- a. Brievenboek gesignaleerden (in- en uitboeken).
- b. G2 B1/8888-meldingen bijhouden (apart mapje).
- c. 15018-formulieren doorzenden naar en van de Cien.
- d. Controles d.t.v. Veiligheid OOn (CSM's) wekelijks!

7. Aanvragen en bijhouden

S en V functionarissen.
 Antecedenten-lijsten.
 Nato-deelnemers.
 Geheimhoudingsverklaringen van de Cien.

8. Opleiding ABC-Ploegen

Cyclus van 4 maanden. Zie map ABC-ploegopleiding.
Tweemaal per jaar demonstratie van Radiol. Meetpel (aanvragen).
Lesrooster bijhouden.

9. ABC-Oorlogvoorbereiding

Zie vademecum 1 Lk.
Zie Vaste Orders.
Zie stencil "ABC-procedure-bij-alle oefeningen" en "voorbeelden rapportage". (Dient in het bezit te zijn van alle PC'n en hoger.)

10. Voorlichting

Zie brief 1 Lk nr G2/92457 dd. 23-7-'62, waarbij S2 belast wordt met "coördinatie".

11. Controles (periodiek)

- a. Kaartenkamer, lufo's enz.
- b. Instructiemiddelen, tankherkenningsplaten, films, agressoruitrusting enz.
- c. Registratie beroepspers. met ABC-opleiding-Breda.
- d. Gaskameroefeningen.
- e. Oefeningen van de verk groep.
- f. Schietoefeningen met gasmaskers op.
- g. Practisch inlichtingenwerk bij Cies-oefeningen.

12. Deelname Commando-inspecties, periodiek

(Hierbij speciaal letten op de C.I.-aangelegenheden.)

- a. Sleuteldiscipline.
- b. Archieven, gesplitst in "Meenemen bij alarm".
"Vernietigen bij alarm".
"Overdragen bij alarm".
"Geheim" en "Confidentieel" dient afzonderlijk te worden opgeborgen.
- c. Aanwezigheid VS 2-1111 (classificatie-voorschrift) en onderdeel-C.I.-Instructie.
- d. Aanwezigheid Veiligheidsorders voor iedereen op publicator, idem voor elk bureau en elk magazijn.
- e. Kent men zijn Veiligheids OO (CSM) en is deze bekend met zijn eigen instructie (confidentieel) en de onderdeel-C.I.-Instructie.
- f. Is het brievenboek-Gesignaleerden bijgehouden en de 15018-formulieren aanwezig, worden geen kwetsbare functies bekleed!
- g. Mob-set kaarten aanwezig en verzegeld (worden jaarlijks door Sectie 2 personeel nageteld). Gaan ze mee bij alarmoefeningen.
- h. Heeft personeel dat in aanraking komt met Conf. en hoger een zgn. geheimhoudingsverklaring getekend (1 ex. bij Cie, 1 ex. bij S2).
- i. Inlichtingen en Veiligheidskennis Enkele Man (zie Handboek Soldaat, Hfdst X). Kent men bijvoorbeeld de "SOXMIS" nummerborden!
Idem ABC-kennis enkele man, Handboek Soldaat Hfdst XVIII.
- j. Opleidingspeil en registratie Cies-ABC-personeel (3 OOn en 9 man).

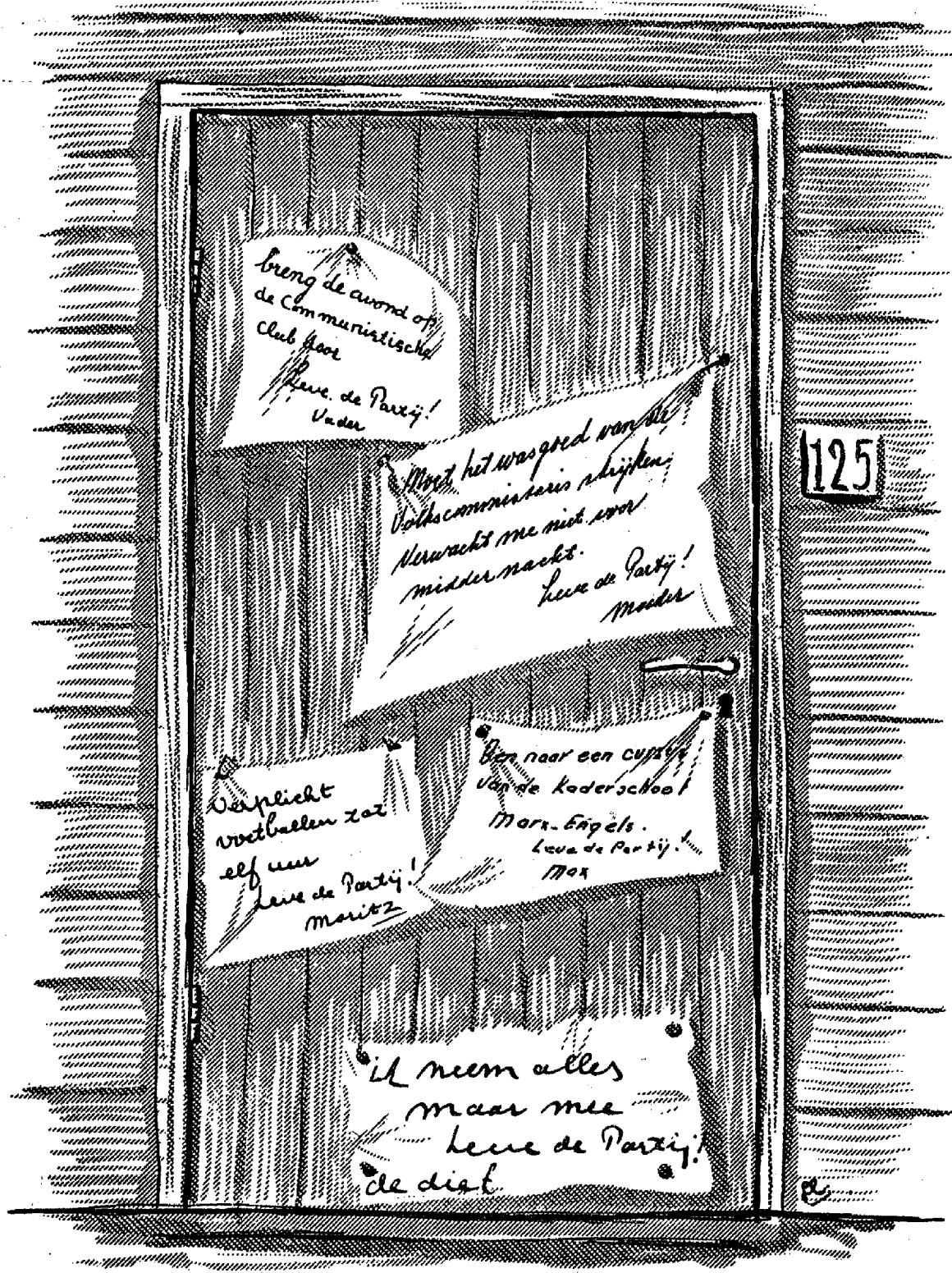
k. Opslag ABC-mat. ontsm. app., Fallout-mal meetapparatuur, enz.
Gaan ze mee met alarmoefeningen.

NASCHRIFT REDACTIE: Wat hier niet is opgenomen is de opleiding en oefening van de eigen sectie. Dit is beslist nodig met een frequentie van één middag per 14 dagen.

H U M O R

BOODSCHAPPEN OP DE DEUR

Gelezen op een deur van een woning in Oost-Berlijn.



EEN SOVJET BATTERIJ ARTILLERIE DEEL UITMAKEND
VAN EEN VOORHOEDE

Dit artikel is een korte samenvatting van een artikel in de "Voennyi Vestnik" nummer 3 - 1962.

Het is slechts de bedoeling U te laten zien, hoe de voorste artillerie bij de opmars kan optreden.

Uitgegaan is van een voorhoedebataljon. De batterij wordt onder bevel gesteld van de commandant-voorhoede. De batterij-commandant meldt de inzetbaarheid van de batterij en de munitievoorraad. De commandant-voorhoede bespreekt met hem de opdracht van de voorhoede, gegevens vijand, formatie en de plaats van de batterij in de colonne, alsmede de marstijden en hoe op te treden bij ontmoeting met de vijand.

De batterij maakt zich gereed voor de mars. De pelotonscommandanten krijgen bevelen o.a. munitieverdeling en het gereedhouden van 2 à 3 granaten voor anti-tankdoeleinden. De batterijcommandant bestudeert de kaart, waar mogelijke stellinggebieden zijn en waar waarnemingsmogelijkheden.

Hij stelt een artillerieverkenningsgroep samen uit het commandopeloton onder commando van de pelotonscommandant, met taak verkennen van de vijand van waarnemingsposten en stellinggebieden. Deze groep beschikt over één voertuig met verbindingsmiddelen en waarnemingsmiddelen. Zij wordt ingedeeld bij het voorste echelon.

De batterijcommandant geeft de commandant-verkenningsgroep

- gegevens vijand
- opdracht voorhoede
- marsgegevens
- mogelijke lijnen van ontplooiing
- mogelijke waarnemingssectoren en stellinggebieden
- verbindingsgegevens.

De formatie van de voorhoede is als volgt:

- spitspatrouille
- spits
- voorste echelon met artillerieverkenningsgroep en tanks
- tankeenheid
- voorhoede commandogroep
- artilleriecommandogroep
- batterij artillerie
- voorhoedereserve.

De verbinding in de batterij wordt tijdens de mars met seinen onderhouden. De verbinding met de artillerieverkenningsgroep geschiedt per radio.

Bij ontmoeting met de vijand krijgt de batterijcommandant meldingen hierover van de verkenningsgroep en in overleg met commandant-voorhoede wordt snel een plan gemaakt als commandant-voorhoede inzet van artillerie noodzakelijk acht. De verkenningsgroep ontvangt opdracht een stellingsgebied en waarnemingspost te verkennen in de lijn waarin het bataljon zal ontplooiën. De batterij-officier wordt ingelicht en de batterij gaat in stelling.

Dit kan ook gebeuren als het voorste echelon alleen tot actie overgaat, waarbij de batterij vuursteun zal verlenen. Zonder de marstijd mee te rekenen heeft de batterij 10-15 minuten nodig vanaf de opdracht aan de batterij-officier tot het eerste schot.

De batterij-commandant begeeft zich zo spoedig mogelijk naar een waarnemingspost, vanwaar hij het vuur zal leiden. Tot zijn aankomst kan het vuur geleid worden door de commandant-commandopeloton, de commandant-artillerieverkenningsgroep dus.

De verbinding met de stukken geschiedt per radio.

Men heeft voldoende verbindingsmiddelen om de verbinding met twee radio's te onderhouden. Hierdoor kan de batterij met pelotonsvuur twee doelen gelijktijdig onder vuur nemen.

Tijdens de aanval van het bataljon zal de batterijcommandant zich normaal met de commandant-voorhoede voorwaarts verplaatsen. De commandant-commando-peloton zal zich normaal met een radiotelefonist en twee man met één der flankcompagnieën verplaatsen.

Indien de aanval geen succes heeft, doordat de vijand te sterk is, zal de batterij stormvuren voorbereiden op de meest waarschijnlijke naderingsmogelijkheden van de vijand.

Bij de inzet van de hoofdmacht zal de batterij weer terugkomen onder de bevelen van de afdelingscommandant.

NASCHRIFT REDACTIE:

Het kenmerkende van het Sovjet optreden ten opzichte van de Westerse opvattingen is wel dat zij altijd artillerie onder bevel stellen van de voorhoede, terwijl onze opvattingen zijn dat dit kan, doch wel tot de uitzonderingen zal behoren.

Een ander kenmerkend punt is wel dat zij met de batterij gelijktijdig twee doelen onder vuur nemen door twee vuurleidingsnetten in te zetten, waarbij op het ene doel met 4 en het andere doel met 2 stukken zal worden gevuld. Het optreden van de batterij geeft verder een normaal artillerie optreden met verkennen, waarnemen en vuurleiden. De vuurregeling geschiedt bij de batterijcommandant op de voorwaartse commandopost tevens waarnemingspost.

MODERNISERING VAN DE INLICHTINGENDIENST

De inlichtingendienst wordt thans zeer sterk beïnvloed door de factoren tijd en ruimte, als gevolg van de invoering van kernwapens, welke op grote afstanden kunnen worden ingezet. De taak van de inlichtingendienst wordt verder nog bemoeilijkt door taktische verspreiding, grotere beweeglijkheid en de noodzaak over meer en betere specialisten te beschikken.

De inlichtingendienst zal sneller, beter en over grotere gebieden gegevens moeten kunnen laten verzamelen, de gegevens sneller kunnen verwerken, opslaan en verspreiden naar een ieder die ze nodig heeft.

Het verzamelen van gegevens moet bij dag, nacht en slecht zicht kunnen plaatsvinden, zo mogelijk tot op de diepte waarvoor een eenheid belangstelling heeft, doch zeker tot een diepte waarvoor een eenheid verantwoordelijk is. Men noemt dit de gevechtsveldbewaking.

Op ieder niveau moet de inlichtingendienst de commandant snel en continu voorzien van inlichtingen, benodigd voor snelle besluiten en optreden met inbegrip van de efficiënte inzet van de eigen vuursteunmiddelen.

Voorop staat, dat de oude beproefde organen zoals waarnemingsposten, patrouilles, ondervraagploegen enz. niet overbodig zijn geworden. Nog steeds geldt ook dat iedere soldaat deel uitmaakt van het verzamelpotentieel.

Extra middelen zijn echter nodig.

Dit kunnen zijn: radar, welke personeel en voertuigen kan spotten en localiseren en alle mogelijke soorten lichte vliegtuigen, bemand en onbemand met en zonder apparatuur zoals camera's, radar en infra-rood om op grotere diepte te kunnen verkennen.

Eén van de grootste problemen is de verwerking van de door invoering van deze apparatuur steeds groter wordende stroom van gegevens.

Een groot deel van deze gegevens zal nog eerst door specialisten moeten worden geïnterpreteerd alvorens de inlichtingenofficier ze kan verwerken (bijv. radarbeelden enz.).

Beeldinterpreteurs moeten in staat zijn de gewone beelden van foto's en van elektronische apparatuur te interpreteren. Hiervoor zal nodig zijn een "Taktisch beeldinterpretatiecentrum" op daarvoor in aanmerking komende niveau's.

Voor de inzet van kernwapens op grotere diepte zal men veelal afgaan op inlichtingen verkregen uit de gegevens van taktische luchtstrijdkrachten, lange afstandspatrouilles, agenten en de onbemande drône met groot bereik, voorzien van radar, camera en/of infra-rood. Tenslotte dienen nog verbeterde verbindingsinlichtingenorganen te komen.

"Automatic data processing system" is een noodzakelijk deel van het inlichtingensysteem om de gegevens en inlichtingen snel op te slaan en voor gebruik snel gebruiksgereed te hebben. Menselijke interpretatie blijft natuurlijk noodzakelijk!

Een sterke vijand kan met succes worden tegemoet getreden met een superieur wapensysteem en grote mobiliteit. Deze elementen komen dan pas goed tot hun recht als er een goed inlichtingensysteem achter staat.

Het hierboven geschetste met betrekking tot de inlichtingendienst vergt echter goed en deskundig personeel. Dit moet niet gezocht worden in het vergroten van het aantal specialisten ten koste van het aantal gevechtssoldaten. Een nauwkeurige selectie en opleiding van personeel is noodzakelijk en waar nodig, zal het accent van de verzamelorganen moeten worden verschoven. Zo zullen de bestaande verkenningsseenheden extra middelen ter beschikking moeten worden gesteld zoals radar, doch de totale sterkte dient niet groter te worden, maar kan wellicht in een bepaalde sector worden verminderd ten behoeve van de bediening benodigd voor deze radars.

De invoering van nieuwe apparatuur dient te geschieden volgens de lijn van evolutie, zodat bestaande organisaties worden aangepast en zo min mogelijk moeten worden georganiseerd. In het algemeen zal dit uitvoerbaar zijn, daar de principes waarop de inlichtingendienst werkt, gezond zijn.

Over de bijzondere middelen een volgende keer iets meer.

CAPABILITIES CONTRA INTENTION

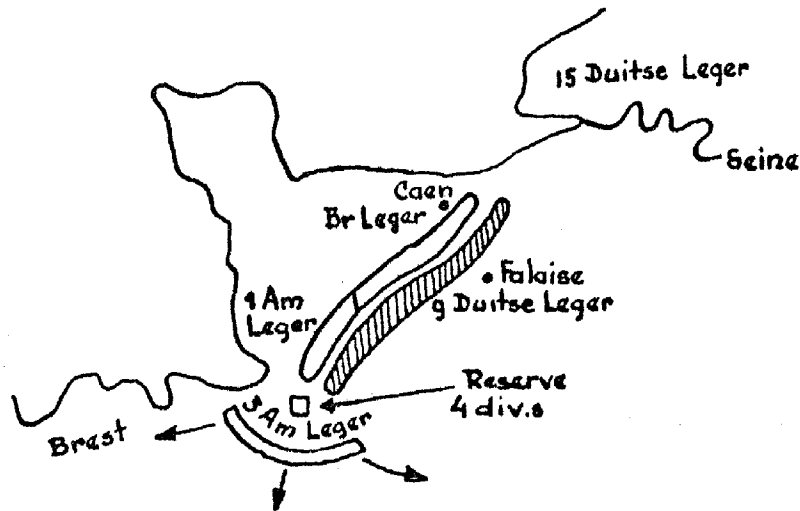
In de verschillende legers worden diverse systemen gebruikt om tot een besluit te komen. Een belangrijke rol speelt hierbij "de vijand".

De Amerikanen houden rekening met de vijandelijke mogelijkheden (capabilities); de Engelsen daarentegen met de bedoeling (intention) van de vijand. Tussen beide opvattingen bestaat een zeer groot principieel verschil. De KL heeft in de stafdienst het Amerikaanse systeem overgenomen.

Bij capabilities doet men vaak afstand van een maximaal bereikbare winst, doch beperkt het risico tot het minimum. Men verkrijgt hiermede een garantie tot de "minimum winst".

De beslissingskunde gebaseerd op "enemy intention" kan veel groter succes opleveren, doch brengt aanzienlijk grotere risico's mee, wanneer de vijand zich niet overeenkomstig onze veronderstellingen gedraagt.

Laten we aan de hand van een historisch voorbeeld uit de 2e Wereldoorlog dit eens nader onder de loupe nemen.



In de figuur is de toestand weergegeven na de invasie in Normandië. De invasielegers werden door het 9e Duitse Leger onder von Kluge opgehouden. Door een smalle bres nabij de zee was het 3e Amerikaanse Leger onder Patton doorgebroken en waaierde uit naar het westen, zuiden en oosten. Het 1e Amerikaanse en Britse leger bonden de vijand in front.

Juist ten zuiden van de bres werden vier Amerikaanse divisies in reserve gehouden. Bradley, de Amerikaanse commandant, stond voor de beslissing hoe deze reserve in te zetten.

Von Kluge had twee mogelijkheden:

1. aanvallen naar het westen, doorbreken naar de zee, de bres sluiten en het 3e Leger afsnijden, waardoor tevens de dreiging op de linkerflank opgeheven werd;
2. terugtrekken naar het oosten en een betere opstelling de Seine innemen.

Bradley vertelt in zijn boek "A Soldier's Story", dat hij voor zichzelf drie mogelijkheden overwoog:

1. de reserve terugtrekken om de bres veilig te stellen;
2. de reserve naar het oosten dirigeren om het 9e Leger in de rug aan te grijpen en de terugtocht af te snijden;
3. de reserve één dag op hun plaats laten en dan naar bevinding van zaken handelen om de eerste of tweede mogelijkheid te kiezen.

Hij vond mogelijkheden 1 en 2 alleen niet juist, immers nam hij geval 1 dan was zijn kans de vijand af te snijden indien deze terugtrok, verkeken.

DIENSTGEHEIM

Nam hij geval 2 dan liep hij groot gevaar als de vijand aanviel.

We kunnen de beide mogelijkheden van von Kluge en de drie van Bradley in één staat weergeven:

BRADLEY:	VON KLUGE:	
	1. Aanvallen naar het westen	2. Terugtrekken naar het oosten.
1. Reserve naar bres	Bres blijft bestaan, aanval wordt afgeslagen	Zeer zwakke druk op Duitse terugtocht. Reserve opgesteld om niet komende aanval af te slaan.
2. Reserve naar het oosten	Duitsers kunnen doorbreken en 3e Leger afsnijden, de bres sluiten	Amerikanen ideaal opgesteld om Duitse terugtocht af te snijden en zware druk uit te oefenen.
3. Reserve één dag aanhouden	Bres kan alsnog behouden blijven	Mogelijkheid Duitse terugtocht af te snijden gering, zwakke druk op terugtrekkende Duitsers.

Bradley gaf de volgende voorkeur van goed naar slecht:

1. bres blijft open, de mogelijkheid om de Duitsers te omvatten blijft bestaan;
2. zware druk op Duitse terugtocht;
3. matige druk op Duitse terugtocht;
4. zwakke druk op Duitse terugtocht;
5. aanval afgeslagen zonder meer;
6. bres gesloten, 3e Leger afgesneden.

Bradley hield terdege rekening met twee Duitse mogelijkheden en niet met één bedoeling. Hij verkoos de reserve één dag aan te houden.

Von Kluge kon eenzelfde schema opzetten met een mogelijke voorkeur als volgt:

1. bres sluiten, 3e Amerikaanse leger afgesneden;
2. zwakke Amerikaanse druk op eigen terugtocht;
3. matige Amerikaanse druk op eigen terugtocht;
4. zware Amerikaanse druk op eigen terugtocht;
5. aanval afgeslagen, bres blijft open;
6. bres blijft open, mogelijkheid te worden omsingeld.

De minste risico bood hem terugtrekken, wat hij dan ook besloot.

Hitler beval echter aanvallen.

De aanval werd zonder inzet van de Amerikaanse reserve afgeslagen en de reserve kon worden ingezet voor omsingeling. Dat de reserve niet behoefde te worden ingezet om de aanval af te slaan was niet te voorzien.

Indien Bradley zich had laten leiden door "intention" dan had hij zeker aangenomen dat de Duitsers zouden terugtrekken, daar dit het meest aannemelijk was. Hij was dan voor een zeer gevaarlijke situatie komen te staan, want hij had dan z'n reserve naar het oosten gedirigeerd. Had de Duitse aanval dan iets meer kracht gehad, dan zou het 3e Leger beslist zijn afgesneden.

(U zult voor Uzelf al wel hebben begrepen, welke kernvragen Bradley zijn G2 moet hebben gegeven.)

in Pearl Harbour is het klassieke voorbeeld van een catastrofe als gevolg van een beslissing, gebaseerd op een analyse van de meest waarschijnlijke gedragslijn van de vijand, waarbij deze vijand die gedragslijn niet volgde.

Men had aan Amerikaanse zijde de mogelijkheid van een luchtaanval vanaf carriers moeten opnemen en in de analyse mede moeten verwerken.

t
Indien op grond van waarnemingen bepaalde gegevens (inlichtingen) ter kennis komen van de commandant en hij op grond daarvan komt tot het aannemen van een grotere waarschijnlijkheid voor het optreden van één bepaalde vijandelijke mogelijkheid dan voor het optreden van een andere, dan is dat zeer beslist niet een "estimate of intentions". Hierdoor gaat een bepaalde mogelijkheid meer concreet worden doordat de inlichtingen bepaalde aanwijzingen voor die mogelijkheid aantonen. Hiermede wordt dus niet de basis van het systeem van "capabilities" aangetast.

ge- Het is de taak van de commandant de beslissing te nemen en daarbij zal hij zich zelden kunnen indekken tegen elke vijandelijke mogelijkheid. Hij zal de schaal kunnen laten doorslaan naar de zijde van de kans op maximaal succes, naar de zijde van minimaal risico dan wel hier tussen blijven.

g- De G2/S2 zal hem de "vijandelijke mogelijkheden" geven met - waar mogelijk - gebaseerd op concrete feiten en kennis tegenstander, een mogelijke volgorde van waarschijnlijkheid.

en De G2/S2 dient er voor te waken, dat hij niet "alle denkbare mogelijkheden" opsomt om hiermede zichzelf in te dekken.

fe- Ik geloof wel, dat het systeem zoals wij dit ook hebben geaccepteerd, het beste is ondanks het bezwaar wat er aankleeft!

KON. MIL. ACADEMIE
BIBLIOTHEEK
Kasteelplein 10
BREDA

DE NIEUWE TOPOGRAFISCHE KAART 1 : 50.000 VAN DUITSLAND, SERIENUMMER M 745

door AOOI A.P. Provoost

INLEIDING

Sinds medio 1961 verschijnen er van Duitsland nieuwe topografische kaarten op een schaal van 1 : 50.000, met als serienummer M 745.

Deze serie, een uitgave van de "Deutscher Militär Geographischer Dienst" - DMG -, is in feite de eerste "topografische" kaart van Duitsland op deze schaal. Weliswaar beschikt men over twee andere series, M 741 (GSGS 4507) en M 742 (GSGS 4492), doch deze series kan de naam "topografische kaart" nauwelijks worden toegekend.

Laatstgenoemde series werden tegen het eind van de Tweede Wereldoorlog, als oorlogsproduct, uitgegeven in 1e Editie door GSGS - Geographical Section of the General Staff - van het Verenigd Koninkrijk. De samenstelling geschiedde aan de hand van de 1 : 25.000 kaart van Duitsland en indien beschikbaar, aangevuld met luchtfotogegevens.

In latere edities (1951) werd het Nord de Guerre vierkantennet vervangen door het UTM net, maar aan het kaartbeeld zelf werd weinig of niets gewijzigd of toegevoegd.

Hoewel deze series goede diensten hebben bewezen tijdens en na de Tweede Wereldoorlog, voldoen zij niet aan de eisen welke een modern leger aan een kaart 1 : 50.000 stelt. Bij het verschijnen van de nieuwe kaartbladen van de serie M 745 zullen deze series dan ook geleidelijk aan vervallen worden verklaard. Door het bureau Topografische Zaken van de Inspectie der Genie worden regelmatig mededelingen verstrekt (als bijvoegsel bij de Legerorders) over de stand van zaken op kaartgebied. De secties 2 dienen hieraan bijzondere aandacht te besteden, teneinde er van verzekerd te zijn dat men steeds bij is en blijft. Voor de kaarten van 1 Lk gelden de zgn. "Supersessionlists", een uitgave van NORTHAG.

VOORGESCHIEDENIS

In het Duitsland van vóór 1939 beschikte het leger over twee grootschalige kaartseries, te weten:

1. een serie op de schaal 1 : 25.000 in zwart-wit uitvoering en met hoogteaanduiding door middel van hoogtelijnen; deze serie is thans bekend onder het serienummer M 841;
2. een serie op de schaal 1 : 100.000, welke werd samengesteld en uitgegeven in de periode 1879 - 1909. Het relief op deze zwart-wit kaart was aangegeven door middel van arcering.

Deze hoogtearcering bleek in de praktijk niet te voldoen, zodat door de geallieerden tijdens de Tweede Wereldoorlog een nieuwe serie werd uitgegeven (M 641 -GSGS 4416-), welke van hoogtelijnen was voorzien. Deze serie is intussen vervangen door de serie M 642.

In 1913 besloot de "Topografische Studien Kommission" tot het samenstellen van een 1 : 50.000 kaart met hoogteaanduiding door middel van hoogtelijnen. In 1923 was het eerste proefblad "Jena" klaar, zowel de burgerlijke als de militaire autoriteiten hadden grote belangstelling voor deze uitgave. Gezien de grote belangstelling en financiële steun van militaire zijde werd besloten een 1 : 50.000 kaart uit te geven van het gehele Duitse rijk. Vlak voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog waren de plannen klaar voor een volledige bedekking. Tijdens de oorlog werd aan dit project weinig of geen aandacht geschonken, zodat aan het eind van de oorlog slechts 20 kaartbladen klaar waren.

Ervaringen uit de Eerste Wereldoorlog toonden aan, dat de 1 : 100.000 kaart

onvoldoende details bevatte en dat er voor een bedekking 1 : 25.000 te veel bladen benodigd waren.

In diezelfde tijd werd ondervonden dat het noodzakelijk was om de kaarten uit te voeren in een conforme projectie (hoekgetrouw); om deze reden is men in 1916 begonnen gebruik te maken van een conforme projectie, te weten de GAUSS-KRÜGER projectie.

Tegelijkertijd werden de kaarten voorzien van het Gauss-Krüger net. Zoals bekend heeft de transversale Mercator projectie van de militaire kaart van de Nato-landen veel gemeen met de Gauss-Krüger projectie.

Hoewel in de dertiger jaren er in Duitsland stemmen opgingen om de 1 : 25.000 kaart te laten vervallen is zulks niet gebeurd, en zal dit ook niet in de toekomst geschieden.

Ook al wordt de serie M 745 toereikend geacht voor artillerie-gebruik, wil dit nog niet zeggen dat deze de serie M 841 (1 : 25.000) volledig kan vervangen.

DE SERIE M 745

Per 1 juli 1961 werden er 72 bladen van deze serie in omloop gebracht.

Per 1 juli 1962 was de toestand als volgt:

aantal bladen gedrukt en in omloop	255 = 45 %
aantal bladen gedrukt	41 = 7 %
aantal bladen tekenwerk klaar	47 = 9 %
aantal bladen in bewerking	189 = 33 %
aantal bladen nog niet in bewerking	32 = 6 %

Totaal aantal bladen voor bedekking	
Bondsrepubliek	<u>564 = 100 %</u>

Per 1 januari 1963 was de toestand als volgt:

aantal bladen gedrukt en in omloop	479 = ± 85 %
------------------------------------	--------------

Van bovengenoemd aantal zijn er als voorlopige editie 50 bladen en als zwart/wit uitgave 14 bladen uitgegeven.

Voor wat Niedersachsen betreft is men begonnen langs de grens met Oost-Duitsland in het Oosten en in het Noorden langs de Noordzeekust en de grens met Schleswig Holstein. Dit betekent dat de bladen Noord van 53° Noord en Oost van 10° Oost klaar zijn, met uitzondering van de bladen langs de Nederlandse grens, welke in bewerking zijn.

Voor de indeling en nummering der kaartbladen wordt verwezen naar de 2 bladwijzers van deze serie, welke in 2e Editie (uitgave DMG) verkrijgbaar zijn bij de kaartenmagazijnen, te weten een Nordwestblatt voor het gebied Noord van 51° NB en een Südwestblatt voor het gebied Zuid van 51° NB.

SERIEBESCHRIJVING

De kaartbladen zijn uitgevoerd in 5 kleuren te weten:

ZWART : Woonkernen, verkeersnet, grenzen, topografische symbolen, schrift en vierkantennet.

BRUIN : Hoogtelijnen.

GROEN : Bossen met zwarte opdruk voor soort bos.

BLAUW : Waterwegen en overlappend net langs zonegrenzen.

ORANJE: Wegenclassificatie en rijksgrenzen (in raster).

Vierkantennet: 1000 meter UTM net.

Bladformaat: 73 x 56 cm.

Kaartbeeldafmetingen: 12 breedteminuten bij 20 lengteminuten, dit komt overeen met $22\frac{1}{2}$ x 25 km in het Zuiden tot $22\frac{1}{2}$ x $21\frac{1}{2}$ km in het Noorden.

Doel van de kaart: Taktische kaart, geschikt voor de vuurleiding bij de artillerie.

Betrouwbaarheid: Goed.

BENOEMING VAN HET KAARTBLAD

Verwijzing naar een kaartblad dient te geschieden door het benoemen van het serienummer, bladnummer en editienummer. Deze 3 gegevens tezamen geven een absolute identificatie van een kaartblad waarbij vergissingen uitgesloten zijn. Indien men bijvoorbeeld het kaartblad Bremen moet vermelden in een rapportage dient zulks als volgt te geschieden:

M 745, BLAD L 2918/1e Editie

Het vermelden van de kaartbladnaam is niet gewenst, terwijl de aanduiding van de schaal enz. niet noodzakelijk is aangezien deze in het serienummer zijn opgenomen.

Dezelfde gegevens moeten worden vermeld indien een kaartblad wordt aangevraagd.

KAARTBEELD EN LEGENDA

De kaart is over het algemeen goed leesbaar, terwijl de kleuren rustig zijn gehouden. De kaarttekens zijn van Duitse origine volgens het proefblad van de topografische kaart 1 : 50.000. Hoewel er wel degelijk verschillen zijn met de Nederlandse kaart 1 : 50.000 (M 733, 2e Editie) zijn de gebruikte symbolen duidelijk. Enkele verschillen van de serie M 745 ten opzichte van de serie M 733 met betrekking tot de gebruikte symbolen en kleuren zijn: De weergave van woonkernen op de serie M 733, in rasterrood, doet prettiger aan dan de zwart-wit uitvoering op de serie M 745.

De smallere waterlopen zijn op de serie M 745 ook in blauw aangegeven, zodat vergissingen met perceelafscheidings enz. mogelijk is. Op de serie M 733 worden deze in zwart aangegeven, terwijl het toch erg belangrijk kan zijn om een tocht of sloot van bijvoorbeeld 3 meter in een oogopslag als zodanig te herkennen.

Weilanden worden op de serie M 733 in rastergroen aangegeven; deze zijn op de serie M 745 aangeduid met een zwart symbool. Hierdoor worden ze dus minder duidelijk te onderscheiden, terwijl de begrenzing soms zeer dubieus is. Hetzelfde geldt, in andere kleuren op de serie M 733 voor heide en zand, op de serie M 745 worden deze aangegeven door zwarte symbolen.

De kleuren van de serie M 745 zijn niet altijd constant, dit komt vooral tot uiting bij de wegen. Op één kaartblad zijn deze aangegeven in oranje, terwijl op een ander blad deze kleur overhelt naar rood. Hoewel dit geen invloed heeft op de kwaliteit van de kaart, maakt het als geheel een min of meer slordige indruk.

De weergave van bruggen op de serie M 745 wordt volgens de legenda onderverdeeld in stalen-, stenen-(beton), houten- of draaibruggen. In het kaartbeeld zelf is echter het verschil tussen de eerste drie genoemde bruggen in veel gevallen niet te zien.

Op enkele tientallen kaarten in Zuid-Duitsland zijn onder de plaatsnamen de hoogteligging van deze plaatsen vermeld, hetgeen een zeer lovenswaardig streven is om het de kaartgebruiker gemakkelijker te maken. In Midden- en Noord-Duitsland is deze hoogte-aanduiding zonder meer weggelaten. Een en ander komt niet ten goede aan de uniformiteit van de kaartserie als geheel.

De hoogte-aanduiding geschiedt, evenals op de serie M 733, door middel van hoogtelijnen en hoogtepunten ten opzichte van NAP. Door de Duitsers wordt dit NN (Normal Null) genoemd; dit peil stemt echter overeen met het Normaal Amsterdams Peil. Zulks in tegenstelling tot het peil dat in België wordt gebruikt, het Oostende Peil, dat 2,32 meter lager ligt dan het NAP. Het interval van de hoogtelijnen bedraagt 10 meter met hulphoogtelijnen op 5 en $2\frac{1}{2}$ meter.

Zoals bekend zijn hoogtelijnen verkregen door metingen, terwijl hulphoogtelijnen door interpolatie zijn verkregen. Met andere woorden hoogtelijnen liggen op hun juiste plaats en hulphoogtelijnen zijn slechts bij benadering juist.

Het aantal aangegeven hoogtepunten is aanzienlijk toegenomen in vergelijking met de serie M 741.

Hetzelfde geldt voor het net van triangulatiepunten; dit zijn dus de punten waarvan de coördinaten nauwkeurig bekend zijn. Zulks is noodzakelijk om de kaart toereikend te maken voor artillerie gebruik.

Langs de randen van het kaartbeeld zijn op de plaatsen waar de verkeers- en spoorwegen van de kaart lopen de afstanden in kilometers aangegeven naar de eerstvolgende plaats.

Op de serie M 733 geschiedt zulks alleen bij de belangrijkste verkeerswegen zonder vermelding van het aantal kilometers.

VIERKANTENNET EN PLAATSAANDUIDING

Het gebruikte vierkantennet is het normale militaire net (UTM), met een netlijneninterval van 1000 meter.

De zone(s) en 100.000 meter vierkanten zijn evenals bij de serie M 733 aangegeven in een verkleinde weergave van het kaartblad in de marge van de kaart. Langs de randen en op het kaartbeeld zelf zijn de 100.000 meter vierkanten nog extra vermeld, indien op een blad meer dan één 100.000 meter vierkant voorkomt.

Indien een kaartblad binnen 40 kilometer of een halve graad van een zone-grens is gelegen wordt het overlappend net van de liggende zone door middel van korte streepjes aan de buitenzijde van het kaartbeeld aangegeven. De nummering van dit overlappend net (secundair net) geschiedt in blauw, terwijl de coördinatenwaarden van het primaire net in zwart is aangegeven.

De coördinatenwaarden van het primaire net zijn dichterbij het kaartbeeld gedrukt dan die van het secundaire net; bovendien zijn de coördinatenwaarden van het primaire net groter weergegeven ($2\frac{1}{2}$ mm) dan die van het secundaire net (2 mm).

Vergissingen door het aflezen van de verkeerde netwaarden zullen bij de serie M 745 dan ook niet voorkomen, hetgeen wel het geval is bij de serie M 733. Bij laatstgenoemde serie zijn beide netwaarden even groot afgedrukt (3 mm), terwijl ze bovendien dicht bij elkaar zijn afgedrukt.

Een ander voordeel van de serie M 745 is dat men steeds de zwarte getallen dient af te lezen. Bij de serie M 733 moet op 12 kaartbladen zwart of blauw worden gebruikt, aangezien bij de Nederlandse bladindeling de zonegrens (6° Oost) over deze bladen loopt.

Het secundaire net is alleen maar belangrijk in zeer bepaalde gevallen, bijvoorbeeld voor de artillerie wanneer vuurmond en waarnemer zich in twee verschillende zones bevinden.

Om deze reden is gewenst dat het secundair net minder opvallend wordt weergegeven. Bij de serie M 745 is hiervoor een goede oplossing gevonden. Indien hetzelfde systeem zou worden toegepast voor de serie M 733 zou dit een grote verbetering betekenen.

De omschrijving van de wijze van plaatsaanduiding op de bladen van de serie

M 745 is niet aangepast aan de praktijk, zoals dit wel het geval is op de serie M 733, 2e Editie.

De enige juiste wijze van plaatsaanduiding zoals aangegeven op de serie M 733, waarbij vergissingen uitgesloten zijn, is als volgt:

BEPAAAL HET 100.000 METER VIERKANT WAARIN HET PUNT LIGT;

BEPAAAL DE COÖRDINATEN VAN HET PUNT;

NOTEER DEZE GEGEVENS ALS EEN ONAFGEBROKEN REEKS VAN LETTERS EN CIJFERS.

Bijvoorbeeld: MD 123456.

Bij de plaatsaanduiding dient dus voor elk coördinaat het 100.000 meter vierkant te worden vermeld, aangezien de opsteller nooit van te voren kan bepalen hoe ver zijn melding zal worden doorgestuurd.

Langs de rand van het kaartbeeld van de serie M 745 is een onderverdeling aangebracht van de parallellen en meridianen met een interval van 1 minuut. Op de meeste kaartbladen zijn deze genummerd om de 4 minuten, enkele andere bladen zijn om de 5 minuten genummerd.

In de tweede helft van 1961 is dit ook ingevoerd op de serie M 733. Bladen welke daarvoor zijn verschenen (ook van de 2e Editie) hebben deze onderverdeling niet.

Deze onderverdeling is zeer gemakkelijk indien men van een bepaald punt de geografische coördinaten moet vermelden.

Bij het vermelden van geografische coördinaten dient eerst de breedteligging en daarna de lengteligging te worden vermeld. Bijvoorbeeld de coördinaten van de televisietoren van Lopik zijn: 52° N, 5° E.

DEKLINATIEDIAGRAM

Het deklinatiediagram op de serie M 745 is nagenoeg identiek aan het diagram op de serie M 733. Aangegeven zijn de kaartdeklinatie en de KM hoek plus de jaarlijkse verandering.

Het verschil zit in de aangegeven hoekwaarden. Op de Nederlandse kaart kennen wij alleen de sexagesimale graad (360 graden in een cirkel, 1 graad is 60 min. en 1 min. is 60 seconden) en de duizendste (6400 duizendsten in een cirkel). Deze komen ook als respectievelijk 2e en 3e gegeven voor op de serie M 745. Als eerste gegeven zijn de hoeken aangegeven in centigraden, ook wel de Franse graad genoemd (400 graden in een cirkel, 1 graad is 100 min. en 1 min. is 100 seconden). Voor zover dezerzijds bekend wordt de centigraad bij de NATO strijdkrachten niet gebruikt. Om deze reden is het dan ook niet erg geslaagd om de centigraad als eerste gegeven in het deklinatiediagram op te nemen.

De onderlinge verhoudingen en de gebruikte symbolen zijn:

SEXAGESIMALE GRAAD		CENTIGRAAD		DUIZENDSTE
1°	=	1,11 ^g (1 ^g 11 ^c)	=	17,77 ⁻
0°54'	=	1 ^g	=	16 ⁻
3,38'	=	6,25 ^c	=	1 ⁻
0,54'	=	1 ^c	=	0,16 ⁻
1'	=	1,83 ^c	=	0,3 ⁻

CONCLUSIE

Met het verschijnen van de serie M 745 gaan we een stuk verder in de goede richting, hoewel de ideale militaire kaart wel altijd tot de onmogelijkheden zal behoren. Er worden immers door te veel belanghebbenden te veel ver-

schillende eisen gesteld; bovendien zijn deze eisen vaak nog tegenstrijdig aan elkaar. Bij een tweede Editie zullen er ongetwijfeld nog verbeteringen worden aangebracht, terwijl de praktijk zal moeten aantonen of de opgesomde bezwaren onoverkomenlijk zijn.

Geraadpleegde literatuur:

1. Soldat und Technik 3/58
Die neue Topographische Karte
door Major Dipl. Ing Oskar Albrecht.
2. Truppenpraxis 9/58
Welche forderungen sind an eine gefechtskarte zu stellen?
door Oberstleutnant Rudolf Bercht.
3. Diverse STANAGS.
4. Kaartbladen van de serie M 745.

NASCHRIFT REDACTIE

De door de schrijver aangevoerde serie M 841 wordt bij de Nederlandse "NAVO-onderdelen" in oorlogstijd niet verstrekt; zij behoort evenals de kaarten met de schaal 1 : 100.000 (series M 637 en M 642) tot de niet essentiële kaartschalen en zullen dientengevolge niet worden gebruikt. Een aantal nog aanwezige kaarten van deze soorten worden opgebruikt.

Ten aanzien van de conclusie van de schrijver zouden we willen stellen dat wij met de serie M 745 een zeer goed bruikbare tactische kaart erbij hebben gekregen, die ons, vergeleken met de oude serie M 741, vrijwel alle nodige informatie biedt.

DE S2-SECTIE IN HET GEMECHANISEERD- EN HET TANKBATALJON

Dit wordt geen uiteenzetting over het werk van de S2-sectie doch is een redactioneel verzoek.

Wie laat zijn licht schijnen over het probleem hoe de S2-sectie in een gemechaniseerd- of een tankbataljon moet werken bij een snel te voeren gevecht met korte voorbereidingstijd?

Hierin ware op te nemen:

- de indeling van de S2-sectie bij de opmars, de aanval en de verdediging;
- de snelle verwerking van gegevens, het overzichtelijk werken op de overzichtskaarten en de registratie;
- de verbindingen ten behoeve van de S2-sectie naar omhoog, naar omlaag, naar neveneenheden en naar de steunende eenheden;
- de rapportage schema's, zodat een snelle opmaak mogelijk wordt;
- alles te baseren op werk in de prco en andere ter beschikking zijnde voertuigen.

De bataljonscommandant wil in hoofdzaak weten:

- plaats vijand;
- sterkte en samenstelling;
- wat doet de vijand;
- terrein en weer.

Verder wordt de snelheid van de verzamelorganen een probleem; in een gemechaniseerde eenheid hebben de verzamelorganen thans onvoldoende "snelheidsoverschot" en ze kunnen onvoldoende ver zien.

Wat hieraan te doen?

Nogmaals wie levert hierover copy? U kunt dit ook doen in overleg met anderen.

DE RADAR IN DE AMERIKAANSE BATALJONS

In het Amerikaanse bataljon zijn opgenomen:

- in de stafcompagnie een surveillance sectie met middelbare radar AN/TPS33,
- in de tirailleurcompagnie een "short range" radarsectie à twee teams, elk met een AN/PPS4.

De bataljons surveillance sectie geeft zijn meldingen door aan de S2 met organieke verbindingen. De sectiecommandant kan tevens in het bataljonscommandonet, het mortierpeloton/Davy Crockett-net of andere netten van te steunen eenheden komen.

Het compagnies radarteam geeft zijn meldingen door in het compagniescommandonet.

Er wordt vaak voorgesteld de compagniesradars in de bataljonssectie op te nemen, alles onder stafverantwoordelijkheid van de S2 zodat de meldingen allen rechtstreeks bij hem komen. De coördinatie van de inzet is dan ook gemakkelijker. De "short range-teams" kunnen altijd, indien nodig, onder bevel of in steun van een tirailleurcompagnie worden geplaatst.

Anderen geven als hun mening, dat de "short range-radar" bestemd is om de tirailleurcompagnie snel en direct, "close in security" te geven en dus moeten worden gehandhaafd bij de tirailleurcompagnieën.

"De Infantry" vraagt zijn lezers, wat zij ervan denken.

Wellicht zullen onze bataljons binnen niet al te lange tijd ook radars krijgen. Dit probleem is dus ook voor ons van belang!

ZWAKKE PUNTEN BIJ DE SOVJET STRIJDKRACHTEN

Er wordt veel geschreven over het sterke Sovjet Leger, doch ook dit Leger heeft zijn problemen.

Hier volgen er enige:

1. In geval van oorlog in West-Europa zeer lange, kwetsbare verbindingslijnen door onbetrouwbare Satellietstaten. De opstand in Hongarije vergde 10 divisies.
2. In de gemechaniseerde- en tankdivisies is de gemechaniseerde infanterie voorzien van een verouderde personeelscarrier op wielen welke van boven niet of gebrekkig kan worden gesloten. Deze BTR's moeten bij rivierovergang per vlot over.
3. De artillerie is vrijwel geheel getrokken. De rupstrekkeners moeten bij rivierovergang ook per vlot over. De doelopsporingsmiddelen zijn nog vrij conventioneel (geluidlichtmeet, enz.). Moderne verzamelorganen zijn nog schaars.
4. De hoeveelheid infanterie is vrij beperkt.
5. Nog steeds is de logistiek karig bedeed met betrekkelijk weinig personeel en materieel.
6. Nog altijd wordt gehamerd op initiatief, wat kennelijk nog steeds niet voldoende wordt ontplooid door de commandanten.
7. De oefeningen laten nog vrij veel tekortkomingen zien. Er wordt nog vrij "ouderwets gedacht" door de commandanten.
8. De problemen van abc-oorlogvoering worden intensief in oefeningen gebracht, doch nog steeds zijn de oplossingen te simpel.

PUBLIKATIES VAN BELANG VOOR DE S2

1. Uitgegeven:

- a. VS 30-15 "Contra-inlichtingen" (Confidentieel).
Dit voorschrift is van belang, zowel voor de S2 als voor contra-inlichtingenpersoneel.
- b. Zakboek Sovjet Geniematerieel.
- c. Ontwerp Sovjet Gevechtshandleiding (Dienstgeheim) voor hoger G2-personeel.
- d. Agressor Slagordeboek (SMID).

2. In bewerking:

- a. Sovjet taktiek divisie en lager niveau.
Dit is een stencil in bewerking bij G2-1 Legerkorps en School MID.
Zal begin 1963 gereed zijn.
- b. Handboek Sovjet Strijdkrachten voor alle officieren, in bewerking bij SMID (Dienstgeheim?).
Concept begin 1963 gereed, waarna vermenigvuldiging zal volgen in drukvorm. Hierin ook opgenomen uniformen en onderscheidingstekenen.
- c. Wijzigingsblad VS 30-5 "Gevechtinlichtingen". Is als ontwerp ingediend bij HKGS.
- d. Handboek Sovjet militaire- en kaarttekens. Is gereed voor vermenigvuldiging.
- e. Zakboek Sovjet A.B.C.-middelen.

EEN OPLOSSING VAN DE OEFENING "SCHWALM"

(Zie M.I.D.-Tijdschrift Nr 4-1962)

In deze oefening werd getracht de Agressor taktiek na de rivierovergang tot uitdrukking te brengen.

Met het middelbaar tankregiment en het derde gemechaniseerd regiment wordt de overgang van de voorste twee gemechaniseerde regimenten van de 24 Gemechaniseerde divisie uitgebuit door een snelle aanval met als hoofddoel het forceren van het defilé (het enige terreindeel zonder tankhindernissen).

De tactische weer- en terreinstudie en het verzamelplan zijn in oleeaetvorm weergegeven.

De opgave 4B, sterkte en mogelijkheden vijand zijn in geschreven vorm weergegeven.

Het is nog aan te bevelen enkele NBC-meldingen op te stellen welke Uw sectie kan verwerken.

ANALYSE OEFENING "SCHWALM"

1. De moeilijkheid in deze oefening ligt in de opeenvolgende meldingen waarbij het de grote vraag is, of een vijandelijke eenheid al niet eerder is gemeld.

2. Zeker is het volgende:
Begintoestand 220700 okt van noord naar zuid:

- tkesk en mechinf
 - verkpel (+)
 - verkpel (+)
 - tkpel en mechinf
 - verkesk (-)
 - tkpel en mechinfpel.
- (artillerie wordt verder buiten beschouwing gelaten).

3. Meldingen

a. 220715 okt

(1) tkesk (-) rijdende in oostelijke richting in zuidelijk deel van ons vak,

(2) tkesk en mechcie rijdende in noordelijke richting.

b. 220730 okt

tkesk en 2 brugleggertks rijdende uit westelijke richting naar noordelijk deel van ons vak.

Dit geeft tezamen met de begintoestand zeker vier tkesks in ons vak, twee mechcie en een verkesk.

c. 220810 okt

16 mbtks, 6 SU's en mechcie BOERHOLZ (uit gebied BRACHT)
zie onder a en b (2).

d. 220800 okt

8 mbtks, 3 SU's, 1 brugtk en mechcie in SPECK.

De meldingen c en d geven tezamen o.a. 24 tks = drie tkesks.

e. ? ? okt:

GENROHE, BORN, bezet door tks en inf (mogelijk tkesk (+) en verk esk)
o.a. onder a reeds gemeld.

Vak 96 Bat

220810 okt en 220815 okt
mechbat, tkesk en 1 brugtk.

Versterkingen

noord: 2 tkesks en mehcie (mogelijk tkbat)
zuid : mechbat en tkesk.

4. Verdere analyse

Nu moeten we ons realiseren dat de meldingen over de vijand incompleet zijn. We moeten onze kennis over organisatie en optreden te hulp roepen. In ons vak zijn tenminste vier tkesks, een SU-Cie, twee mehcien en een verk esk; in reserve twee tkesks en een mehcie. Dit zijn dus tenminste twee tkbats en één mechbat.

Met de mogelijkheid dient rekening te worden gehouden dat de vier tkesks in feite zes tkesks zijn (n.l. twee voorbats), terwijl de twee tkesks in reserve mogelijk een tkbat is.

In het vak 96 Bat een mechbat en een tkesk en in reserve een mechbat en tkesk.

Noord dus tk zware eenheid, zuid een mechinf zware eenheid.

Hoe zou de samenstelling kunnen zijn van deze eenheden? Behoren deze eenheden tot één mechreg verstrekt met twee tkbats? Zo ja, waarvan zijn deze tkbats afkomstig? Behoren de eenheden in deze sector tot twee mechregn waarvan de n is verstrekt met een tkbat? Of is hier sprake van eenheden van het mbtkreg verstrekt met mechinf. Zie mede de SU-cie.

Wanneer we de Agressor taktiek bezien, dan weten we na de rivierovergang het mbtkreg vaak het succes zal uitbuiten, eventueel gesteund door het derde mechreg. Het meest waarschijnlijk is dus, dat we hier te maken hebben met het mbtkreg en delen van het derde mechreg.

OPLOSSING OPGAVE 4B

- a. (1) In gebied SPECK 0785 - BRUGGEN 0380: tankzware gevechtsgroep, tenminste vier eskadrons tanks, twee à drie gemechaniseerde compagnieën en een verkenningseskadron, doch vermoedelijk twee tankbataljons, een gemechaniseerd bataljon en een verkenningseskadron.
Ondersteuning: tenminste een afdeling 122 mm houwitser, een afdeling raketwerpers en een SU-cie.

In gebied GUTZENRATH 0577 - KRUCHTEN 0575: een gemechaniseerd bataljon, een eskadron tanks en een verkenningspeloton.

- (2) In reserve in 0184: een tankbataljon (-) en een gemechaniseerde compagnie. In 9776: een gemechaniseerd bataljon en een eskadron tanks (mogelijk twee).
- (3) Conclusie: in noordelijke sector vermoedelijk eenheden van een middelbaar tankregiment met onder bevel een gemechaniseerd bataljon, in zuidelijke sector een gemechaniseerd regiment minus een gemechaniseerd bataljon. Deze eenheden buiten het succes van de overgang uit door:
- (a) het inzetten van een concentrische aanval met tenminste:
- in defilé (miv BOISHEIM 0983) vier tot zes tkesks, twee gemechaniseerde cien en een verkesk in zuid-oostelijke richting;

- in het vak 96 Bataljon een gemechaniseerd bat en een tankesk in oostelijke richting;

(b) te versterken met:

- (1) noord sector (omgeving DILKRATH 0881): een tankbat (-) en een gemechaniseerde cie, 30 min na verplaatsen;
- (2) zuid sector (omgeving KRUCHTEN 0575): een gemechaniseerd bat en een tankesk (mogelijk twee tankesks), 30 min na verplaatsen;
- (3) sector BORN: eenheid genoemd onder (2) 30 min na verplaatsen;
- (4) sector BOERHOLZ - KINDT: eenheid genoemd onder (2) 60 min na verplaatsen.

b. Bepaal thans van U zelf de volgende kernvragen van Uw bataljon-commandant.

(Oleaten zijn achterin bijgevoegd)

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

1. NATO'S FIFTEEN NATIONS

Feb/March 1962:

Boris Litinoff:

The Fight against Communism in Asia.

Capt. E. Hinternoff:

The Soviet Military Aid and its Implications.

June/July 1962:

Capt. E. Hinternoff:

The evolution of Soviet Strategy and of Armed Forces.

Aug/Sep 1962:

Boris Litinoff:

Perspectives of an ideological Penetration in the Union of Soviet Socialist Republics.

2. "INFANTRY"

Sep/Oct 1962:

Armed Forces of USSR.

Een kort en duidelijk overzicht, waarvan de gegevens voor voorlichting kunnen worden gebruikt.

3. WEHRKUNDE

Juli 1962, Heft 7:

Wandlungen im Kampf um Gewässer.

Wie een goede indruk wil krijgen over alle problemen van de rivierovergang, vindt hierin de stof zeer goed uitgewerkt.

U zult hieruit een groot aantal aanwijzingen voor de S2 kunnen samenstellen. Op bladzijde 390 van dit tijdschrift vindt U nog een aantal gegevens over de Volksarmee. (Oost-Duitsland)

4. ARMY

Sep 1962:

Electronic Black Chamber.

Algemeen artikel over de elektronische middelen als bron van inlichtingen.

5. BOOK REVIEW

Viet Cong Strategy.

Deze boekreview geeft een goed beeld van de Revolutionaire oorlog in voormalig Indo-China.

6. ALGEMENE SCHWEIZERISCHE MILITARISCHE ZEITSCHRIFT

Das Militär Potential des Warschauer Pakt.

Die "Nationale Volksarmee" der DDR.

7. ARMOR

Jul/Aug 1962:

Soviet Cold Weather Operations.

Hierin worden behandeld: de Sovjet soldaat, tactiek en materieel bij optreden bij grote koude.

De Sovjets hebben hun les in de oorlog tegen Finland 1939-1940 ter harte genomen.

Enige gegevens:

<u>a. Marssnelheid</u>	<u>Mijl per uur</u>
infanterie	2-2 $\frac{1}{2}$
idem (sneeuw meer dan 12 inch)	1-2
skiër	4-5
kleine ski-eenheid	2 $\frac{1}{2}$ -3 $\frac{1}{2}$
grote ski-eenheid	2-2 $\frac{1}{2}$
motorslee	12-15
voertuigen	2-2 $\frac{1}{2}$
<u>* b. Dagmars (6-7 uur)</u>	<u>Mijl</u>
infanterie	11-15
ski-eenheid	20-25
motorslee	60-70
<u>c. IJsdikte</u>	
infanterie	4 inch
middelbare tank	28 inch
zware tank	32-40 inch
<u>d. Diepte sneeuw</u>	
sneeuw minder dan 20 inch - tanks als normaal.	
sneeuw 20-30 inch - tanks verplaatsen slechts over korte afstanden.	
sneeuw meer dan 30 inch - tanks treden niet op.	
<u>e. De T54, PT76 en AT-T zware artillerietrekker hebben een "pre-heater" motor te starten.</u>	

Sep/Oct 1962

Military Intelligence in Armor.

Dit artikel geeft een overzicht van de MID-specialisten in US Army.

Men heeft een MID-bataljon op legerniveau, waarin o.a. detachementen voor legerkorps en divisie naast de compagnieën voor taalspecialisten, veiligheid en "collection".

Het MID-detachement van divisie en legerkorps heeft: secties voor commandovoering, ondervraging krijgsgevangenen, slagorde, foto-interpretatie (thans genoemd beeld-interpretatie), veiligheid en tolken/vertalers. Daarnaast heeft men ingevoerd MID-pelotons voor regimenten en brigades waarin men aantreft: commandogroep, ondervraagploeg (1 officier + 10 man), veiligheidsploeg (1 sergeant-majoor + 3 man), slagordeploeg (2 man), foto-interpretatieploeg (1 officier + 3 man).

8. REVUE MILITAIRE D'INFORMATION

Aug 1962:

L'etude de l'ennemi. Principes permanente. Door Général Achard - James.9. WEHRKUNDE

Aug 1962, Heft 8:

Die Militarisierung der Sowjetzonalen Jugend.

Dit artikel geeft een zeer goed beeld van de militaire opleiding van de jeugd in satellietlanden.

10. MILITARY REVIEW

Nov 1962:

"Offensive Doctrine of the Soviet Army" (uit Wehrkunde, mei 1962)."Crime and Punishment in the Soviet Armed Forces"."Soviet Guided Missiles deployment".

11. ARMY INFORMATION DIGEST

Juni 1962:

"Soviet Army Transport Vehicles".

"Combat Intelligence for Modern War".

12. Aan het Militaire blad "RECRUITING", Journal of the United States Army, ontlenen wij het volgende betreffende de Contra Inlichtingen-opleiding:

Ofschoon de tijd van het spreekwoordelijk geworden "cloak and dagger" voorbij is, bestaat bij het Leger nog steeds de behoefte Inlichtingen te verzamelen over potentiële ondergrondse vijanden.

Voor de opleiding voor deze werkzaamheden, welke - evenals bij ons - zijn gescheiden in:

- defensieve CI-maatregelen (defensive measures) en
 - offensieve CI-maatregelen (active or aggressive measures)
- heeft het Intelligence Corps, de "United States Army Intelligence School" in het Fort Holabird bij Baltimore, in de staat Maryland, waar het personeel kan worden opgeleid voor: "Military Intelligence Coördinator" en "Military Intelligence Specialist".

De cursus voor Coördinator duurt ongeveer 8 weken. Behalve het opleiden van de coördinator voor zijn werkzaamheden op administratief gebied, houdt de cursus ook in basis-contra-inlichtingen en militaire vakken. Maar in de eerste plaats houdt zij zich bezig met het oefenen van deze functionaris in de verwerking van inlichtingenrapporten.

De cursus van specialist duurt ca. 14 weken, waarbij de cursist wordt opgeleid voor onderzoek op het gebied van verraad, mitterij, subversieve activiteiten, ontevredenheid, spionage, sabotage in de militaire organisatie. Tot de verdere taak van de specialist behoort ook het instellen van onderzoek naar de betrouwbaarheid van personen, die in aanmerking komen voor vertrouwenspositie in het leger.

Voor de coördinatorcursus is de leeftijd vastgesteld op 18 jaar of ouder; voor de specialistencursus 21 jaar of ouder. De dienstneming geschiedt op basis van vrijwilligheid en voor tenminste 3 jaar.

Na de coördinatorcursus te hebben gevolgd, wordt de coördinator aangemoedigd om bij het bereiken van de 21-jarige leeftijd de specialistencursus te volgen.

Gewapend met de wetenschap en ervaring, opgedaan bij zijn eerste cursus, heeft hij een voorsprong bij het volgen van de zwaardere specialistencursus.

Na de cursussen met gunstig gevolg te hebben doorlopen, kunnen de geslaagden in de V.S. of overal elders worden geplaatst.

Ook bestaat de gelegenheid om na bovengenoemde cursussen, nog enkele aanvullende cursussen te volgen, n.l.:

1. DAME (Defense Against Methods of Entry), een cursus waar sluitwerk wordt behandeld.
2. DASE (Defense Against Sound Equipment), een cursus tegen het gebruik van verborgen microfoons en andere afluistermiddelen.
3. Foto-technische cursus.

De klasselokalen zijn alle uitgerust met een epidiascoop en projectiescherm. Films worden bij de instructie dikwijls gebruikt. Opvallend is het klasselokaal, dat wordt gebruikt voor ondervragingstechniek. Dit lokaal, dat de "kooi" wordt genoemd, is voorzien van een confrontatiespiegel en een geluidssysteem, zodat de ondervragende cursist van buiten door zijn medecursisten en de instructeur kan worden gadeslagen en afgeluisterd.

De instructeurs staan te allen tijde ter beschikking van de cursis-

ten, ook na de diensttijd en de cursisten krijgen zelfs adviseurs toege-
wezen, die hen bij klassikale en persoonlijke problemen bijstaan. De in-
structeurs van Holabird beseffen, dat zij er zijn voor de cursisten en
niet omgekeerd en alles wordt gedaan om de cursist de gelegenheid te ge-
ven, de cursus met succes te doorlopen.

Op Holabird wordt hard gewerkt; de lessen worden gehouden van maan-
dag tot en met vrijdag van 0800 tot 1700 uur. Voor de ontspanning is
echter ook gezorgd, door automatische kegelbanen, een gymnastiekzaal,
zwembad, kleurentelevisie, muziekzaal, bibliotheek, leeszaal, filmzaal,
kerk enz. Verder mogen de gehuwde cursisten buiten het fort wonen en al-
len mogen hun eigen voertuigen meenemen.

13. In de Bibliotheek van de School MID is opgenomen het boekwerkje:
Die Taktik der Sowjetische unteren Führung, door Fedor F. Lisitschko.

Het geeft een korte taktische verhandeling, een aantal vertalingen van
Sovjet militaire taktische artikelen en als belangrijkste deel: defini-
ties Sovjet militaire begrippen.

14. In de Bibliotheek van de KMA bevindt zich het boek:
"Der Rote Soldat" door Erich F. Pruck.






In dit boek zijn in het bijzonder lezenswaardig:

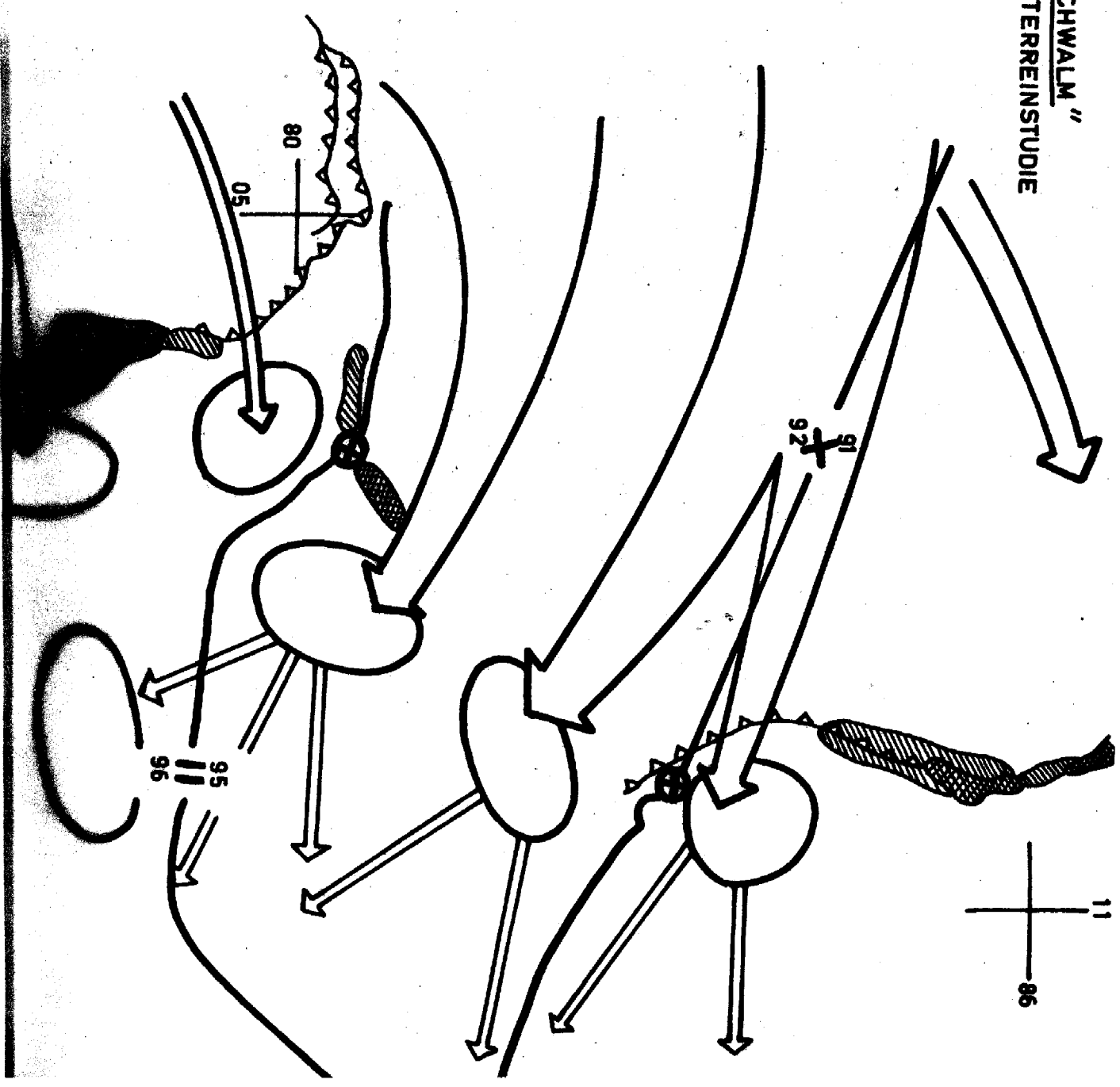
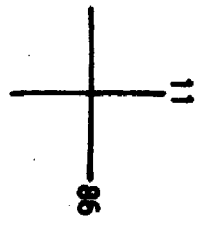
- Der Soldat neuen Typs.
- Das Politische Schulings- und Überwachungssystem.
- Der Warschauer Pakt.
- Der Kalte Krieg und seine Fronten.
- Kriegsführung gestern und morgen.

Het boek geeft geen taktische uiteenzettingen, doch richt zich vooral op
het wezen van het Sovjet Leger.

beoord. by M.D. Mr. 1
1963.

OEFENING „SCHWALM“ TACTISCHE WEER EN TERREINSTUDIE

-  MEER
 -  MOERAS
 -  WATERLOOP
 -  TACT BELANGRIJK GEBIED
 -  VU NADERINGS-
MOGELIJKHEDEN
- } hindernis voor tks



KON. MIL. ACADEMIE
BIBLIOTHEEK
Kasteelplein 10
BREDA

KON. MIL. ACADEMIE
 BIBLIOTHEEK
 Kasteelplein 10
 BREDA

*kaart bij M.I.D. Nr. 1
 1963.*

OEFENING "SCHWALM"
 Verzamelplan 220700 tot nader bevel

ALLE EENHEDEN : meldt direct art en mr vuur
 luavn activiteit
NACHT 22/23 OKT : zie patr plan o.a. gebieden
 B, C, D, E, IX en X

